

Randbøl Sogns

Lokalarkiv og Museumsforening

Nyt om Gammelt

nr. 79 april 2022

Vandel Kro forvandlet

Tekst og foto af Hanne D. Hansen

Vi kender den så godt, den gamle kro fra 1897, som har givet os mange gode oplevelser i form af kroballer med orkestre, rejsebio, danseskole, juletræsfester, banko, foreningsmøder - og ikke at forglemme: Familiens store fester.

Fiskemester Haakon Jøker Trachsel fra Randbøldal solgte kroen i 2020 til en investor.

I dag er det Lars Kloster, der ejer kroen. Den har skiftet status og er nu blevet til "GO Sleep". Festsal, køkken, à la carte restaurant og reception er forsvundet, og 18 nye værelser er blevet resultatet af den store ombygning, som har stået på i over et år.

Nu venter ejeren kun på ibrugtagningstilladelse fra Vejle Kommune. Herefter bliver der oprettet en hjemmeside, hvor alle kan booke værelser online, betale og få en nøglekode.

Åbent hus

Lars Kloster arbejder på, at holde et "åbent hus"-arrangement lørdag den 21. maj, samme dag som Åben Landsby løber af stablen. Her kan alle, som er interesserede, komme og se den store forandring, byens forhenværende samlingssted har gennemgået. Nærmere oplysninger annonceres i pressen.

Vandel Kro

En æra er afsluttet

Af Svend Aage Hansen

Fotos: Randbøl Sogns Lokalarkiv

Denne artikel skal bringe minderne frem om, hvad Vandel Kro har betydet for Vandel og borgerne i byen. Jeg starter med, hvorfor kroen blev bygget og slutter med salget og nedlukningen af kroen som landsbykro.

I den ca. 120-årige periode har kroen eksisteret, delvist som kro, men også efter krigen som et mindre hotel, ja, der har endda været mulighed for at købe benzin oppe i indkørslen, hvor et stort "Gulf"-skilt reklamerede for dette produkt.

Kroen har i alle årene haft en enorm betydning for byen, da den jo helt naturligt blev et samlingspunkt for befolkningen.

Her kunne man få sig en øl eller to efter arbejdstid. Men der blev også holdt mange fester. Folketingsvalg, kommunevalg og utallige generalforsamlinger fra de forskellige foreninger, der var i byen, faldt

helt naturligt ind her, da der jo aldrig har været et forsamlingshus i byen. Vi må heller ikke glemme de utallige bankospil, Vandel Borgerforening har afholdt.

Lørdagsbal

I flere årtier var der hver lørdag bal på kroen, hvor foreninger fra Vandel og Åst arrangerede bal.

Det var en herlig tid. Dengang sad alle pigerne (damerne) rundt i salen på bænke. Herrerne stod klar og parate oppe ved indgangsdøren.

Og når Villy Klosters orkester (fra Hejnsvig) spillede op til dans, gik herrerne hurtigt over og bød en dame op, men det kunne jo være, at man ikke var hurtig nok, og damen allerede havde sagt ja tak til en anden, ja, så måtte man hurtigt finde en anden at danse med. For at undgå det, havde jeg fundet på et trick: I slutningen af en dans dansede jeg lige forbi den dame, jeg gerne ville danse med næste gang og spurgte så: "Skal vi to danse den næste?" På den måde behøvede jeg ikke at have så travlt, da min foretrukne dansepartner jo allerede var optaget – af mig.

I alle skænkestuerne og også oppe i pavillonen var der fyldt op af folk, der sad og snakkede, mens de

nød en øl eller to. Damernes foretrukne nydelse blev kaldt ”flyvere”. Det var en sodavand med en snaps i. Andre nød måske en kop kaffe med en snaps i. Det blev kaldt en ”punch”. Den gode opskrift herpå var, at man skulle lægge en tiøre ned i koppen, hvorefter der hældtes kaffe i, indtil man ikke kunne se tiøren. Derpå blev kaffen spædet op med snaps, lige indtil man igen kunne se tiøren, og derefter puttede man en sukkerknald eller to i punchen, hvorefter man havde den dejligste varme drik.

Kroejere

Jeg har efter hukommelsen og studier af kroens historie prøvet at komme så tæt som muligt på rækkefølgen af kroens ejere, men jeg vil ikke hænge op på, om alle årstallene er helt rigtige, og nogle mangler da også helt, da kroen især efter 2. Verdenskrig ofte skiftede ejere.

Tønnes Christiansen fra Gødding bygger kro i Vandel i 1897

Det hele startede som et eventyr. Men eventyret startede faktisk nede på ”Gødding gl. Kro”, der hvor Hærvejen krydser Vejle-Grindsted landevejen. Ejeren var den driftige kromand, Tønnes Kristiansen, men han kunne godt se, at Hærvejen efterhånden mistede sin betydning. (Efternavnet staves både Kristiansen/Christiansen i div. kilder). Da så Vejle-Vandelbanen blev bygget med Vandel som endestation, tænkte han: Jeg bygger en ny kro i Vandel. Der slutter banen, og landevejstrafikken er stadigvæk den samme som i Gødding. Tønnes havde be-

villing, og det var det på det tidspunkt ikke alle, der havde, eller kunne få. Man sagde dengang, at hvis en mand havde en spiritusbevilling, kunne han leve af det.

Den nye kro i Vandel skulle være en solid bygning, som faldt flot ind i gadebilledet – med indmurede ornamenten og buede stik over vinduerne. Kroens navn skulle være ”Vandel Gæstgivergaard”, og på en frise i gavlen skulle årstallet på åbningen ”1897” males. Skiltene nåede lige at blive genopmalet for nogle år siden af kunstneren Hanne Jette Guttesen. I dag er teksterne fjernet i forbindelse med ombygningen.

Min bedstefar, Marius Hansen, fortalte mig, at da kroen skulle bygges, købte Tønnes Chr. 3 stk. nye kassevogne og tre spand heste, hvorefter han hyrede tre kuske.

Disse vogne hentede nu alle byggematerialerne i Kolding, der dengang var en meget mere driftig handelsby end f.eks. Vejle. Ejeren af den større koldingsensiske tømmerhandel, ”Grønborgs Tømmerhandel”, var således automatisk ”svensk konsul”. Min bedstefar fortalte også, at da kroen var færdigbygget, var vognene slidt op.

Soklen blev muret op af ægte bornholmsk granit rundt om hele bygningen, og da kroen stod færdig, skrev Vejle Amts folkeblad i en artikel ”Bygningen er en bedre købstad værdig”.

Tønnes Christiansens søn Thomas og dennes hustru Sofia drev kroen fra 1897. Thomas døde i 1928, og Sofia blev nu eneejer. I årene 1935-36 foretog hun en gennemgribende ombygning af kroen, og hendes gode mad blev kendt som "Sofias kroanretning". Den lokkede gæster til fra nær og fjern. Ikke mindst fra Vejle havde kroen søgning.

(Thomas og Sofias datter Sigrød giftede sig med mureren Johannes Rasmussen, og de købte og drev med stor succes "Diagonalkroen" i Give).

Efter Sofia blev kroen solgt til en tidligere øldepotbestyrer, Niels Jensen.

Kroen evakueret under krigen

I 1944 var kroen evakueret. Efter krigen 1946 ejedes kroen af Otto Hertz. Herefter i en kort periode af en Kjær Gydesen, (der havde haft et afholdshotel i Rannum). I 1947 blev kroens 50 års jubilæum fejret. Her deltog Sigrød og Johannes Rasmussen fra Give naturligtvis.

Bihl og Clara Nielsen drev kroen i mange år

År 1948 ankom fra Skovlund ægteparret Bihl og Clara Nielsen. De drev kroen i en længere årrække med mange fester og store baller, lige indtil alderen satte en stopper herfor. De flyttede derpå til Give.

Bent Kaltoft

Den nye ejer havde solgt sin gård ude vestpå, hans navn var Bent Kaltoft, og man må sige, at det blev en livlig periode mens han drev kroen.

Kirsten Kofoed, mormor-mad.

Så overgik kroen til Kirsten Kofoed, der flyttede ind med manden Niels og sine forældre. Det var vistnok

mest moren, der blev kendt. Hun gik i daglig tale under navnet "Mormor".

Marlies Lang og Ole Ibsen

Herefter blev kroen overtaget af Marlies Lang, der kom fra Tyskland. Hun flyttede ind sammen med sin mand, Ole Ibsen. Nu fik kroen igen en stor overhaling, og der blev især lagt vagt på værelsesudlejning. En overgang prøvede de at lave navnet om til "Hotel Postgården". (Det var på den tid, at serien Matador blev vist på TV).

Forskellige ejere

I 1986 overtoges kroen af Anne Grethe Kragh, der flyttede ind sammen med sin samlever, Ulrik.

Kroen købes derpå af en ung tjener (i 1987), Jan Kristensen, der havde kroen sammen med sin samlever, Carina. Så kom der igen ny ejer: Erik???. I 1997 købtes kroen af Rita og sønnen Torben Nørgaard. Også manden, Niels, gjorde nytte, da han var udlært kok.

Haakon Trachsel købte derefter kroen, og hans datter, Hanne, drev den nogle år.

I 2001 overtoges kroen af en islandsk dame ved navn Rosamunda Helgasmottir.

Kristian Kristiansen, stegt flæsk og persillesovs

Fra 2013 drev Kristian Kristiansen kroen, og han moderniserede salen og lagde nyt tag på. Også P-pladsen blev renoveret. Kristian havde succes med retten "stegt flæsk med persillesovs". Hele kroen blev fyldt op af gæster, men af uransagelige grunde stoppede festen, og kroen blev igen overtaget af Haakon Trachsel, der allerede havde pant i den.

Efter at et par bestyrere med ambitiøse planer var forsvundet, var grundlaget for krodrift gået fløjten, og dermed slutter kroeventyret i Vandel.

Jutta var ansat på kroen i 20 år.

Til slut vil jeg lige nævne, at fra Bihl og Claras tid og 20 år frem, til da Anne Grethe Kragh solgte, var min kone, Jutta, servitrice på kroen. Hun serverede, lavede mad, redte senge og tankede benzin, men da hun skulle i gang med den sjette ejer, sagde hun stop. Hver gang, der kom nye ejere, kom der også nye regler for, hvordan alting skulle gøres.

Vandel Efterskole inviterer lokalsamfundet til at være med i en musik- og kulturforening

Tekst af Hanne Damgaard Hansen

Vandel Efterskole har altid være en uundværlig institution i byen. Skolen har inviteret til utallige kulturelle oplevelser. Firehøje Idrætsforening har nydt godt af samarbejdet omkring gymnastikopvisninger mm. Kunststofbanerne og MTB cykelbanen må bruges af alle. Byens foreninger får sjældent nej, når de spørger om lån af parkeringspladser og lokaler. Jeg husker bl.a. museets "Hvad er det værd"-arrangement, som var en stor succes og blev vist på TV Syd.

Dette samarbejde har en lang tradition tilbage i tiden, og nu kan det blive endnu tættere.

Lars Houbak skriver i en pressemeddelelse:

SKAL VANDEL HAVE EN MUSIK- OG KULTURFORENING?

Ja, det skal byen, hvis det står til Vandel Efterskole, Vandel Udviklingsråd og Firehøje Idrætsforening.

Vandel Efterskoles nye kulturhus forventes at stå klar til juni 2022.

Der inviteres til STIFTENDE GENERALFORSAMLING MANDAG DEN 2. MAJ KL. 19 PÅ VANDEL EFTERSKOLE.

Efter et vellykket opstartsmøde **onsdag den 23. februar**, hvor der blev orienteret om det igangværende byggeri, som blev besøgt og vakte begejstring, blev der brainstormet om, hvilke kulturelle arrangementer der kan være interesse for.

De 20 fremmødte kom med forslag om jazz, pop, rock, børneteater, foredrag, kunststudstilling og meget andet.

Kenneth Faber, der er musiklærer på efterskolen - og lokal i byen -, har igennem nogle år afviklet koncerter og events på efterskolen med blandt andre Poul Krebs, Sko/Torp, Carl Emil Petersen og Aske Jacoby, som alle har tiltrukket forældre og lokale. Det har skolen haft god erfaring med, og han ser nybyggeriet som en mulighed for at få mere kultur til byen og nå bredere ud – samt at åbne skolen mere for besøgende.

Han er desuden interesseret i den tekniske del af arrangementerne, altså at kommende arrangementer lyder godt og ser visuelt godt ud.

"Vandel kulturforening skal kendetegnes ved at levere en nærværende og intim oplevelse for kunstnere og gæster. En hyggelig aften i en kultursal i Vandel kunne indeholde en kulturel oplevelse i intime rammer - et glas vin eller en øl – og måske spisning inden

Tekst til foto. Ny kultursal. Illustration: Pro Arkitekter

et arrangement", udtaler Kenneth Faber

Lars Houbak, der er formand for Firehøje Idrætsforening, siger: "Frivillige kræfter i Firehøje Idrætsforening har bygget de to idrætshaller i Vandel og Nørup. Vi har startet klatreklub og Indoor cycling (spinning) center i Vandel og har erfaringer med at løbe en forening i gang. Der skal laves vedtægter, som sikrer klare rammer. Der skal samarbejdes med det lokale erhvervsliv, som i forvejen er trofaste sponsorer og partnere for foreningslivet, og der skal rejses penge til de kulturelle oplevelser."

Marianne Holck arbejder som projektmedarbejder på Efterskolen netop med fundraising og ser, at projektets formål passer til flere fondes visioner om at styrke lokalområdets kulturelle sammenhængskraft.

Henning Nørbygaard fra Vandel Udviklingsråd udtaler: "Projektet passer perfekt ind i vores landsbyvision. Vi er lykkedes med ved samarbejde mellem foreninger, erhvervsliv og byens borgere at tiltrække 82 familier til Åben Landsby i maj 2021. Det har betydet at 6 af 11 byggegrunde på Mølleparken er solgt – efter års liggetid.

Når vi gentager succesen **lørdag den 21. maj 2022**, vil det være fantastisk, hvis der kan præsenteres et stærkt sæsonprogram, så folk kan se, at i Vandel kan man både få landsbyliv og storbykultur".

Lars Mortensen der er forstander på Vandel Efterskole, siger: "Efterskolen er en del af lokalsamfundet og inviterer by og opland til deltagelse i forskellige arrangementer på skolen herunder musik og foredrag. Det får vi nu endnu bedre rammer for og ser frem til et godt og værdifuldt samarbejde med en ny musik- og kulturforening i byen. Vi ønsker på skolen at bidrage til et stærkt og indholdsrigt lokalsamfund, som kan bidrage til fællesskabsfølelsen og sammenholdet. Vi tror på, at der findes frivillige ildsjæle, som vil gribe den bold, vi kaster her, og møder talstærkt frem, når vi holder stiftende generalforsamling og nedsætter arbejdsgrupper inden for forskellige interesseområder på Vandel Efterskole **mandag den 2. maj 2022 kl. 19.**"

Dilettant på Vandel Efterskole

Af Ejnar Sten Hansen

Hermed lidt om dengang, vi spillede dilettant på Vandel Efterskole. – Dengang sagde vi nu ”Ungdomsskolen”. Eleverne er nok stadigvæk unge og friske – og parate til at fylde hovederne med viden og lærdom.

Skolen havde en meget fin teaterscene, som blev brugt ved adskillige lejligheder, og dilettant-traditionen går langt tilbage, helt til 1950’erne. Fra min drengetid kan jeg huske, at man ”mobiliserede” de gode borgere fra Vandel og omegn, og så skulle der øves flittigt inden den store premiere. Man spillede bl.a. et stykke, der hed ”Den kloge mand”. Det var maskinmester Svendsen fra Randbøldal, der havde hovedrollen, og min far, Harry Hansen, spillede desværre den knap så sympatiske læge, der ikke kunne acceptere den selvlærte, ”kloge mand”. Jeg holdt nu selvfølgelig alligevel med min far. Også andre fine stykker blev opført i den periode.

I 1967 besluttede Vandel Borgerforening at tage den gamle tradition med dilettant op igen, og man valgte den folkekære komedie ”Barken Margrethe af Danmark”, som tidligere også var blevet filmatiseret. Handlingen var som i de gode Morten Korch film: Modige helte imod lumske skurke, svigagtige svindlere og andet godtfolk - og ikke mindst smukke kvinder. Scenerne skulle forestille at foregå på skibets dæk og med et enkelt smut til en bar i Sydamerika, hvor mandskabet kunne slå sig løs blandt de

yndige ”señoritas”. Jo! Jo! Danske sømænd havde jo traditionen tro en ”pige i hver en havn”

Som instruktør for løjerne havde man valgt insemi-nør Erik Rasmussen, og han gjorde det virkelig godt. Af andre aktører, foruden undertegnede Ejnar Sten Hansen, var der mine jævnaldrende kammerater Hans Peter Hansen, Hans Laursen og Preben Schultz, og vi var alle gæve matroser. Jeg mener at huske, at brugsuddeler Gunnar Sand var ”Margrethes” dygtige kaptajn, og Willum Larsen var skibsofficer. Harry ”murer” Andersen var den stovte rorgænger, der kæmpede med (papir)-bølgerne, som med snoretræk røg op og ned i baggrunden - sommetider lidt ude af takt, så de gik helt op i lodret brand-orkan!! Dog var der heldigvis ingen, der blev søsyge. Foruden nogle af pigerne fra ungdomsskolen, der var med som statister, spillede den senere borgmester Sonny Bertholds kone også en rolle. Forsikringsmand Svendsen spillede den stolte skibsreder, som selvfølgelig fik sit kære skib hjem i god behold.

En episode, vi altid grinede af, når vi øvede, var med gårdmanden fra Vandel Mark, Jess Schultz. Den arme mand skulle spille en sort tjener i Rio de Janeiro - eller Montevideo - i en havneknejspe. Han var malet kulsort i ansigtet, men til gengæld skulle han kun sige én eneste sætning, og det var, når vi som sømænd gjorde vores entré i det skumle værthus, og tjeneren Schultz bød os velkommen med ordene: ”PLEASE TAKE PLACE”.

Nu var Jess Schultz ikke så stærk udi det engelske sprog, så det blev til noget nyt hver gang: ”Place to Pleace”, ”Take Plus to Plice”, ”Please tok Plice” osv. Han lærte det aldrig, men vi andre syntes bare, det var sjovt, og vi var bagefter enige om, at vi havde haft en rigtig god og uforglemmelig oplevelse som skuespillere – og ikke mindst som garvede søfolk på de store have. Jeg mindes jo Kong Frederiks berømte nytårstaler: ”EN SÆRLIG TAK TIL SØENS FOLK DER-UDE I DET FREMME-DE”. Hvad mere kan man forlange?!!!

"Stendysser" i Vandel nye oplysninger

Af Svend Aage Hansen

Fotos venligst udlånt af Inger Schnedler, Vandel.

I medlemsbladet nr. 78 omtalte Svend Aage Hansen en "stendysse", som stifter af Randbøl Sogns Museum, Mogens Jensen, lod opføre i Lindegårdens have på Grindstedvej i et lille anlæg med havedam og omtalte stendysse. Hvis ikke den historieinteresserede Mogens Jensen skulle have et oldtidsminde i sin have, hvem skulle så?

Lindegårdens stendysse

Den falske stendysse ved Lindegården blev fjernet i 1950'erne og havedammen fyldt op. Ældre borgere i Vandel husker den endnu, og private fotos giver et godt indtryk af, hvordan den så ud. Stendysse blev, som det ses, fotograferet og brugt til at klatre på.

Stendysse nr. 1

Svend Aage Hansen supplerer:

Efter publicering af artiklen "Stendysser i Vandel" fik jeg for nylig en berigtigelse af omtalen af stendysse nr. 1. Det viser sig, at stendysse er kendt og beskrevet af Nationalmuseet, ja, - der findes endda et kort, som viser stedet, hvor dysse var, og det er akkurat på det sted, hvor jeg havde udpeget dens placering. Her er dysse vist med et blått markeringspunkt. Det var Frank Laursen (Lau), der var blevet opmærksom på artiklen, og som den grundige og (måske lidt) nysgerrige person, han er, kunne han ikke lade være med at undersøge beskrivelsen af den sammenskredne stendysse lige syd for Vandel.

Og det gav pote. Herunder følger flere kilder med oplysninger om stendysse / de store sten i Vandel. Det viste sig, at dysse var en såkaldt langdysse, og den var fint beskrevet af en hr. L.C. Buchholtz. Han var præst i Bredsten.

I Vejle Amts Årbog 1960 - i en artikel af H.C. Bendixen - citeres Buchholtz: "Langdysse ved Vandel er afmærket på kort over danske oldtidsgrave" ... "Wandel er een Lands-Bye, Engelsholm ogsaa tilhørende. På Wandel Mark findes nogle Steene, som mand kalder Wandel-Faar og en liden Høy, der hedder Wandel-Faar-Høy, men hvoraf sligt har sin Oprindelse veed ingen". Bendixen fortsætter: "For den, der har set et gråt får ligge eller stå i hedens græs og lyng, vil en stor rund kampesten på afstand let kunne få lighed med et får". Buchholtz skriver utvivlsomt således, som han har fået det fortalt, uden selv at have set Wandel-Faar-Høy.

I en artikel fra en anden "Vejle Amts Årbog" findes en rejseberetning: Med dagvogn fra Vejle til Varde - med beskrivelsen af nogle store kampesten på den skrånende jord nordvest for Vandel, (som på afstand kunne ligne en flok får, - red. bemærkn.)

Den i Nyt om Gammelt nr. 78 omtalte dysse har iflg. Trap Danmark ligget "umiddelbart ved byen - lige vest for jernbanestationens plads" (mundtlig meddelelse).

Iflg. Slots og Kulturstyrelsen, Vejle Kommune, beskrives den omtalte, fredede dysse i 1895 som en langhøj, / dysse / jættestue, dateret 3950-2801 f.Kr.: "Rester af en Langdysse. Længderetningen Øst til Vest. Af sydlige Langside står 4 Randstene, 3 ligger væltede. Af østlige Ende staar 2 Stene. Dysse synes at have været omtrent 60 Fod lang". (En fod = 60 cm.), i alt ca. 2 m. lang.

1952: Nationalmuseet beskriver dysse som "sløjfet".

Epilog: Wandel by, som før i tiden bestod af 9 gårde, kan dateres tilbage til år 1300. Men ud af ovennævnte ser vi, at allerede i stenalderen, år 3950-2801 f.Kr. levede der mennesker på stedet.

Stendysse-kort: Blå prik markerer den omtalte stendysse

Foto 1: Hans Schnedler på stendysse. Lindegården ca. 1945

Foto 2: Havedam v. Lindegård i Vandel (nu sløjfet) ca. 1945

Museet deltager også i 2022 i "Åben landsby"-arrangementet

Adresselabel

Af Bente Lykkegaard

I 2021 var vi underlagt diverse Corona-restriktioner. Det er vi heldigvis ikke i år!
Vi inviterer derfor til besøg i hus, have og på P-pladsen mellem museum og magasinkælder.

Udendørs aktiviteter bl.a.:

Arbejdende trædrejer
Mini-loppemarked

Indendørs udstillinger:

Vandel Flyvestation 1943-2003
Legetøj gennem 130 år
Køkken med åbent ildsted, karlekammer,
skomagerværksted
Det hvide palæ i Randbøldal
Tidligere forretninger i Vandel
Køkken med brændekomfur
Den gamle skolestue
Stor broderiudstilling
Malerier af lokale malere

Frivillige ved Randbøl Sogns Lokalarkiv og Museum vil være til stede til vise rundt og fortælle om museum og arkiv.

Vi håber på fint vejr, så gæster kan slå sig ned ved bord-bænkesættene i haven og få sig en hyggelig snak om gamle dage m.m. Vi glæder os til at opleve hele matriklen summe af liv. Kig forbi og bliv klog på Randbøl Sogns historie - og bliv nostalgisk over de mange, gamle genstande fra din egen eller dine forfædres tid.

Formand:	Svend Aage Hansen, Gl. Åstvej 14, Vandel.	Tlf. 75 88 54 04
Næstformand:	Julius Guttesen, Tingkærvej 9, Randbøl	Tlf. 20 21 82 63
Kasserer:	Søren Pallesen, Gl. Stationsvej 34, Vandel	Tlf. 75 88 55 01
Sekretær:	Bente Lykkegaard, Rodalvej 50. Randbøldal	Tlf. 40 12 18 92
Medlem:	Hanne Damgaard Hansen, Mølleparken 49, Vandel	Tlf. 30 22 54 74
Suppleant:	Karen Margrethe Damkjær, Gl. Åstvej 8, Vandel	Tlf. 41 41 50 78
Suppleant:	Nikolaj Sørensen, Randbølvej 36, Vandel	Tlf. 30 74 53 76

Randbøl Sogns Lokalarkiv og Museum, Grindstedvej 30, 7184 Vandel

E-mail: rslm.vandel@gmail.com, www.rslm.dk - Tlf. 75 88 54 89, åbent torsdage 10-16

Redaktion: Bente Lykkegaard/Hanne D. Hansen, **Ansvar** Svend Aage Hansen **Distribution:** Søren Pallesen.

Trykning: Billund Bogtrykkeri, Butikstorvet 10A 2.sal, 7190 Billund. Mail: morten@billund-ugeavis.dk